

Barraca codi 8488

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Baga de Vila-rúbia
Emplaçament	Sota la serra de l'Olleret, al marge de tramuntana del camí que li dona accés
Alçada:	629m

Coordenades:

Latitud:	41.74735
Longitud:	2.04925
UTM Est (X):	420950
UTM Nord (Y):	4622162

Classificació

Número de fitxa	08095-248
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Ha estat restaurada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00300001
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al sud. La seva planta és circular i presenta una falsa cúpula coberta de terra a l'exterior, i amb diverses plantes de romaní plantades al damunt. Presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. També s'observa un voladís integrat a la mateixa coberta i disposat a tot el seu perímetre.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

